

הנביאים נטלו שני היקלות (שלמטה)). שני רוחות נג"ה וזה"ר, בסוד הפתוב (שיר ז) חמוקי ירכיף וגו', להתקשר אלה באלה להיות אחד.

יוסף הצדיק עמוד העולם נטל היכל של ספיר, הרוח שנקראת לבנת הספיר, ואף על גב שפתוב (שמות כד) ותחת רגליו, בשביל כבוד המלך. וכך הוא בודאי. ואחר כך העמוד הזה נטל יותר, שהוא סוד הסודות, במקום של ההיכל השביעי. עד כאן מתחברות דרגות ומתחברים זה בזה להשתלם זה עם זה להיות כלם אחד. הכל כראוי. ואז ה' הוא האלהים וגו'. אשרי חלקו בעולם הזה ובעולם הבא מי שידע לקשרם ולהדבק ברבוננו.

כאן הכריעה (בהכרעה כאן ומוסיף הנו"ן) והשתחוואה וקידה ופרישת פפים ונפילת אפים להמשיך רצון הרוח העליון, נשמת כל הנשמות, שתלוי למעלה עד אין סוף, שממנו יוצאים אורות וברכות השלים הכל מלמעלה כראוי ולהיות הכל בשלמות מלמטה ומלמעלה, וכל הפנים מאירות בכל הצדדים כראוי. ואז מתבטלים כל גזרי הדין, וכל הרצון נעשה למעלה ולמטה. ועל זה פתוב (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר. וכתוב (תהלים קמד) אשרי העם שפכה לו אשרי העם שה' אלהיו. היכר שביעי. בהיכל זה אין בו דמות ממש, הכל הוא בנסתר וגו' [תוך] סוד הסודות, הפרכת שפרוסה [פרוסה], כל ההיכלות עומדים שלא יתראו שני כרובים [ד"א זה מזה עומדים]. לפנים מזה עומדת פפרת, דמות של קדש הקדשים, ולכן היכל זה נקרא קדש

זכותא לאתחברא דא ברא ולאשתלמא דא ברא למחוי בלא חד בדיקא יאות. שאר נביאים נטלו תרין היכלין (ד"א דלמטה), תריין רוחין נוג"ה וזה"ר, ברזא דכתיב, (שיר השירים ז) חמוקי ירכיף וגו' לאתקשרא אלין באלין למחוי חד.

יוסף הצדיק עמודא דעלמא נטיל היכלא דספיר ויחא דאקרי לבנת הספיר, ואף על גב דכתיב, (שמות כד) ותחת רגליו, בגין יקרא דמלפא, והכי הוא ודאי. ולבתר עמודא דא נטיל יתיר דאיהו רזא דרזין באתר דהיכלא שביעאה. עד הכא מתחברין דרגין ומתחברין דא ברא לאשתלמא דא עם דא למחוי כלהו חד. פלא כדקא חזי. וכדין (מלכים א יח) יי הוא האלהים וגו'. זפאה חולקיה בעלמא דין ובעלמא דאתי מאן דידע לקשרא לון ולאשתדבקא במאריה.

הכא הכרעה (ד"א ל"ג בהכרעה הכא ומוסיף הנו"ן) והשתחוואה, וקידה, ופרישו דכפין, ונפילה דאפין לאמשכא רעותא דרוחא עלאה נשמתא דכל נשמתין דאיהו תליא לעילא עד אין סוף. (ד"א ל"ג סוף) דמניה נפקי נהירו וברכאן לאשלמא כלא מלעילא כדקא יאות. ולמחוי כלא בשלימו מלתתא ומלעילא וכל אנפין נהירין בכל סטרין כדקא יאות. פדין כל גזרי דינין מתבטלין וכל רעותא אתעביד לעילא ותתא. ועל דא כתיב, (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר. וכתוב, (תהלים קמד) אשרי העם שפכה לו אשרי העם שיי אלהיו:

היכלא שביעאה היכלא דא לאו ביה דיוקנא ממש, פלא איהו בסתימו וגו' (ד"א ג) רזא דרזין, פרוכתא דפריסא (ד"א

פריסא) קיימין כלהו היכלין דלא לאתחזאה תרין כרובים (ד"א ל"ג דא מן דא קיימין),

הַקְּדָשִׁים. קִדְשׁ הַקְּדָשִׁים הַזֶּה מְקוֹם מִתְקַן לְאוֹתָהּ נִשְׁמָה עֲלֵיוֹנָה, כָּלֵל שֶׁל כָּל הָעוֹלָם הַבּוֹא לְגַבֵּי [עוֹלָם] הָעֲלִיּוֹנִים הַלְלוּ.

שְׁהָרֵי כְּשִׁמְתַּחֲבָרִים כָּל הַרוּחוֹת זֶה בְּזֶה וְנִשְׁלָמִים זֶה בְּזֶה כְּרֹאוּי, אִזּוּ מִתְעוֹרֵר רוּחַ עֲלִיּוֹן נִשְׁמַת הַכֹּל כִּלְפֵי מַעְלָה נִסְתַּר כָּל הַנִּסְתָּרִים, לְהִתְעוֹרֵר עַל הַכֹּל וּלְהֵאִיר לָהֶם מִלְּמַעְלָה לְמִטָּה, וּלְהַשְׁלִים אוֹתָם לְהַדְלִיק נְרוֹת.

וּבְשִׁהְבֵר (נ"א הו"א) בְּשִׁלְמוֹת בְּאוֹר שֶׁל הַכֹּל וַיּוֹרֵד אוֹר עֲלֵיוֹן, אִזּוּ הַהֵיכָל הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה הוּא הֵיכָל נִסְתָּר בְּסִתְרֵי הַכֹּל, לְקַבֵּל אֶת אוֹתוֹ קִדְשׁ הַקְּדָשִׁים אוֹר שְׁיֹרֵד, וּלְהַתְמַלֵּא מִשֶּׁם כָּמוֹ נִקְבָּה שְׁמִתְעַבְרַת מִן הַזְכָּר וּמִתְמַלְאֵת, וְלֹא מִתְמַלְאֵת אֶלָּא מִהֵיכָל זֶה שְׁמִתְקַן לְקַבֵּל אוֹתוֹ אוֹר עֲלֵיוֹן. וְזֶה סוּד הַהֵיכָל הַשְּׁבִיעִי, הוּא מְקוֹם שֶׁל חֲבוּר הַזְּנוּג לְהַתְחַבֵּר שְׁבִיעִי בְּשְׁבִיעִי, לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד שְׁלֵמוֹת [אֶחָד] כְּרֹאוּי.

וְכִי שְׁיֹדַע לְקַשֵּׁר יְחוּד זֶה - אֲשֶׁרִי חֲלָקוּ, אֶהוּב לְמַעְלָה וְאֶהוּב לְמִטָּה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גִזְרֵי וְהוּא מְבַטֵּל. הִיַּעֲלָה עַל דַּעְתָּךְ שֶׁהוּא מְקַטְרֵג בְּרַבּוֹנוֹ? לֹא כֵּן! אֶלָּא מִשׁוֹם שֶׁכִּשְׁהוּא קוֹשֵׁר קְשָׁרִים וַיִּדְעַע לְיַחַד יְחוּד וְכָל הַפְּנִיּוֹת מְאִירוֹת, וְכָל הַשְּׁלֵמוֹת נִמְצְאוּ, וְהַכֹּל מִתְבָּרֵךְ כְּרֹאוּי, כָּל הַדִּינִים מְסִתְּלָקִים וּמִתְבַּטְּלִים וְלֹא נִמְצָא דִין בְּעוֹלָם. אֲשֶׁרִי חֲלָקוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבּוֹא. זֶהוּ לְמִטָּה, שְׁכָתוּב בּוֹ (מְשִׁלִּי י) וַצְּדִיק יִסוּד עוֹלָם. זֶהוּ קִיּוֹם הָעוֹלָם. בְּכָל יוֹם קוֹרָא עֲלֵיו הַפְּרוּז, (יִשְׁעִיָּה מֵא)

לְגוֹ מִן דָּא קְיִימָא כְּפּוֹרְתָא דְיוֹקְנָא דְקִדְשׁ קוֹדְשִׁין, בְּגִין כֵּן הֵיכְלָא דָּא אֶקְרִי קִדְשׁ הַקְּדָשִׁים. הַאי קִדְשׁ הַקְּדָשִׁים אֶתֶר מִתְתַּקְנָא לְהֵוּא נִשְׁמַתָּא עֲלָאָה כָּלְלָא דְכָלְלָא עֲלֵמָא דְאַתִּי לְגַבֵּי הַאי (נ"א עֲלֵמָא) עֲלָאִי.

דְּהָא כִּד מִתְחַבְּרֵן כְּלָהוּ רִוְחֵי דָּא בְּדָא וְאַשְׁתְּלִימוּ דָּא עִם דָּא כְּדָקָא חֲזִי, כְּדִין אֶתְעַר רִוְחָא עֲלָאָה נִשְׁמַתָּא דְכָלְלָא לְגַבֵּי עֵילָא סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, לְאַתְעָרָא עַל כָּלְלָא לְאַנְהָרָא לִוְן מַעֲיָלָא לְתַתָּא. וְלֹא שְׁלָמָא לִוְן לְאַדְלָקָא בּוֹצִינִין.

וְכִד כָּלְלָא (נ"א אִיהוּ) בְּשִׁלְיָמוּ בְּנִהִירוּ דְכָלְלָא וְנִחִית נְהִירוּ עֲלָאָה, כְּדִין הַאי הֵיכְלָא שְׁבִיעָאָה אִיהוּ הֵיכְלָא סְתִימָאָה בְּסִתִּימוּ דְכָלְלָא לְקַבְּלָא הַהוּא קִדְשׁ הַקְּדָשִׁים נְהִירוּ דְנִחִית וְלֹא תְמַלִּיָּא מִתְמָן כְּנוֹקְבָא דְמִתְעַבְרָא מִן דְּכוּרָא וְאַתְמַלִּיָּא, וְלֹא אֶתְמַלִּיָּא אֶלָּא מִהַאי הֵיכְלָא דְמִתְתַּקְנָא לְקַבְּלָא הַהוּא נְהִירוּ עֲלָאָה, וְרִזָּא דָּא הֵיכְלָא שְׁבִיעָאָה אִיהוּ אֶתֶר דְּחֲבוּרָא דְזוּוּגָא, לְאַתְחַבְּרָא שְׁבִיעָאָה בְּשְׁבִיעָאָה לְמַהֲוִי (דף טו"ב ע"ב) כָּלְלָא חַד שְׁלִימוּ (ד"א טו"ד) כְּדָקָא חֲזִי.

וּמָאן דִּידַע לְקַשְׁרָא יְחוּדָא דָּא זַכָּאָה חוּלְקִיָּה רַחִים לְעֵילָא רַחִים לְתַתָּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (אִיהוּ) גְזִיר וְאִיהוּ מְבַטֵּל. סְלָקָא דַּעְתִּין דְּאִיהוּ מְקַטְרָגָא בְּמֵאֲרִיָּה, לְאוּ חֲכִי, אֶלָּא בְּגִין דְּכִד אִיהוּ קְשִׁיר קְשִׁירִין וַיִּדַע לְיַחַדָּא יְחוּדָא וְכָל אֲנִפִּין נְהִירִין וְכָל שְׁלִימוּ אֲשִׁתְּכַח וְכָלְלָא אֶתְבָּרְכָא כְּדָקָא יְאוּת, כָּל דִּינִין מִתְעַבְּרִין וּמִתְבַּטְּלִין וְלֹא אֲשִׁתְּכַח

דִּינָא בְּעֵלְמָא. זַכָּאָה חוּלְקִיָּה בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי. דָּא הוּא לְתַתָּא דְכָתִיב בֵּיה (מְשִׁלִּי י) וַצְּדִיק יִסוּד עוֹלָם דָּא הוּא קִיּוֹמָא דְעֵלְמָא. בְּכָל יוֹמָא